

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Jiřího Pally a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobce: **JUDr. D. S.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 4, P. O. Box 122, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 8. 2007, čj. OSZ-7-20/OM-Šp-2007, ve spojení s rozhodnutím ze dne 31. 5. 2007, čj. OSZ-115573- 89/VD-Pc-2007, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 19. 12. 2007, č. j. 42 Cad 255/2007 – 16,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností napadl žalobce rozsudek Krajského soudu v Praze, jímž byla zamítnuta jeho žaloba proti v záhlaví uvedeným správním rozhodnutím. Poté, co byl soudem vyzván, aby zaslal plnou moc udělenou advokátovi, který jej bude v řízení o kasační stížnosti zastupovat, dopisem ze dne 28. 2. 2008 navrhl, aby soud postupoval podle § 30 ve spojení s § 138 o. s. ř.

Nato soud zaslal stěžovateli formulář Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech. Současně jej upozornil, že pokud vyplněné potvrzení nezašle soudu do 10 dnů od jeho doručení, bude jeho žádost zamítnuta, neboť soud nebude mít podklad pro vyhovění žádosti. Výzvu stěžovatel převzal dne 10. 3. 2008. Dne 20. 3. 2008 doručil soudu dopis, ve kterém uvedl, že k naplnění podmínek § 30 o. s. ř. postačuje holý fakt, že je důchodce a důchod je jediným zdrojem jeho živobytí.

Usnesením ze dne 27. 3. 2008, č. j. 42 Cad 255/2007 – 30, krajský soud žádost o ustanovení advokáta zamítl. Stěžovatel mohl podle soudu získat majetek formou restituce, privatizace, dědictví či darem. Při rozhodování o osvobození od soudních poplatků se přihlíží nejen k výdělkovým poměrům, ale i k poměrům majetkovým. Stěžovatel tak podle soudu neprokázal své poměry, které jsou rozhodné pro posouzení žádosti o ustanovení zástupce podle § 35 odst. 7 s. ř. s.

Usnesení krajského soudu o neustanovení advokáta napadl žalobce kasační stížností, kterou Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 23. 10. 2008, č. j. 3 Ads 118/2008 - 55, zamítl. Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem;

to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Jak již dříve (přímo ve vztahu ke stěžovateli) Nejvyšší správní soud judikoval, nelze vysokoškolské vzdělání stěžovatele považovat za vzdělání ve smyslu výše citovaného ustanovení soudního řádu správního (srov. usnesení ze dne 18. 4. 2007, č. j. 3 Ads 30/2006 - 49, www.nssoud.cz). Krajský soud tedy podle Nejvyššího správního soudu postupoval zcela v souladu se zákonem, pokud stěžovateli k žádosti o ustanovení zástupce zaslal formulář k prokázání jeho majetkových poměrů. Pokud jej stěžovatel odmítl vyplnit a soudu zaslat zpět, neposkytl součinnost potřebnou pro to, aby mohlo být o jeho návrhu rozhodnuto, neboť soudu chyběl pro jeho rozhodnutí podklad.

Přípisem ze dne 11. 12. 2008 vyzval následně krajský soud stěžovatele, aby si ve lhůtě jednoho měsíce od doručení výzvy zvolil advokáta pro zastupování před Nejvyšším správním soudem v řízení o kasační stížnosti ze dne 11. 2. 2008 proti rozsudku krajského soudu ze dne 19. 12. 2007. Na to reagoval stěžovatel přípisem ze dne 16. 1. 2009, ve kterém dovozoval nereálnost svého zastoupení advokátem pro údajný střet zájmů mezi zmocněncem a zastoupeným. Stěžovatel oplývá letitou právní praxí v různých oborech práva, mimo jiné i v trestním a správním řízení II. stupně. Tato problematika je podle něj tabu i pro drtivou většinu zkušených advokátů, čímž se tito netají. Takové zastoupení by proto podle stěžovatele mělo pouze opačný efekt.

Na podkladě výše uvedeného nelze než uzavřít, že nedostatek podmínek řízení spočívající v nedostatku právního zastoupení ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s. se v daném případě nepodařilo odstranit. Ve zbytku lze odkázat na odůvodnění rozsudku zdejšího soudu ze dne 18. 4. 2007, č. j. 3 Ads 30/2006 - 49, www.nssoud.cz. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. pro nedostatek podmínek řízení, který nebyl přes výzvu soudu odstraněn a pro který nelze v řízení pokračovat.

Kasační stížnost byla odmítnuta, proto Nejvyšší správní soud rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 3 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 22. dubna 2009

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu